

ГЕОРГИ КОНОВСКИ
ТОЯ
БЕЗ КЪСМЕТ

chitanka.info

Живееше един човек. Макар глаголт да е преувеличение. Какъв живот без късмет?

Но той оцеляваше. Въпреки постоянните беди и бедствия, които се стоварваха все върху му.

Дъжд да няма — от чешмата вода ще изригне и ще го накваси точно на централния площад. Сухо да е — ще се спъне и плъосне по нос тъкмо в прясно излятата от някое куче локвичка. Всички да се вайкат, че сняг няма — ще успее да улучи изхвърлено от бара кубче лед и да се изпързая...

А за отношенията му с жените да не говорим. Едностранчиво развити. Той ги харесваше, те... Претенциозни ли, глупави ли или просто проникателни — но го отбягваха. Дори платените жрици. Имало неща, дето с пари не се заплащали?! И това те го казваха. Нему...

Разбра човекът — на тая планета нормален живот за него няма. Няма!

Значи...

И се залови за работа. Стана студент. Не му провървя, записаха го — с бедствията му успех — физика и астрономия. Но, все пак — започна да учи.

И учеше.

Обаче — като си няма късмет...

Поради което завърши като отличник и веднага го взеха в един институт. Учен, демек...

По осем часа изпълняваше възложените от началството задачи. Преписваше, принтираше, редактираше...

А след тази сложна интелектуална дейност — започваше неговата. Любимата му работа.

С две думи казано — откри коридор във времето и пространството. И разбра как може да се прехвърля от един свят в друг. От една успоредна вселена в друга.

А там — по закона за всемирната гадост — всичко беше като на планетата Земя. Само че с малки различия.

Които му идваха точно на място...

На едната планета намери своята любов. И тя го обичаше! Което го изненада.

На другата стана студент по любимите специалности. Защото имаше широки интереси и искаше и това, и онова, и третото. Което не успя да усвои тук — изучаваше на трета планета.

На следващата се засели в малка красива къщичка, сред приветливи и отзивчиви съседи. А после намери и другари — в местната кръчма. Разбира се, на петата планета. На шестата пък откри верен приятел. На седмата...

И така нататък — успоредна вселена след вселена, от планета на планета.

Сега е почти щастлив. Иска ли да поразговаря с приятел — готово, намира коридора на клавиатурата, после... Е, няма да ви издавам тайната му. Важното е, че така отиваше да пийне едно спокойно, без да е подложен на подигравки и груби шеги, така спокойно си разговаряше с комшиите — за времето, за живота просто, така отдъхваше на мекия фотьойл с любимата жена върху коленете. Понякога се налагаше да отскача заедно с нея другаде — защото (пак по закона за вселенската гадост) милите и разбрани техни деца бяха в различна вселена...

Но, както почти е казал поетът: „Животът е живот, когато си на път“...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.